

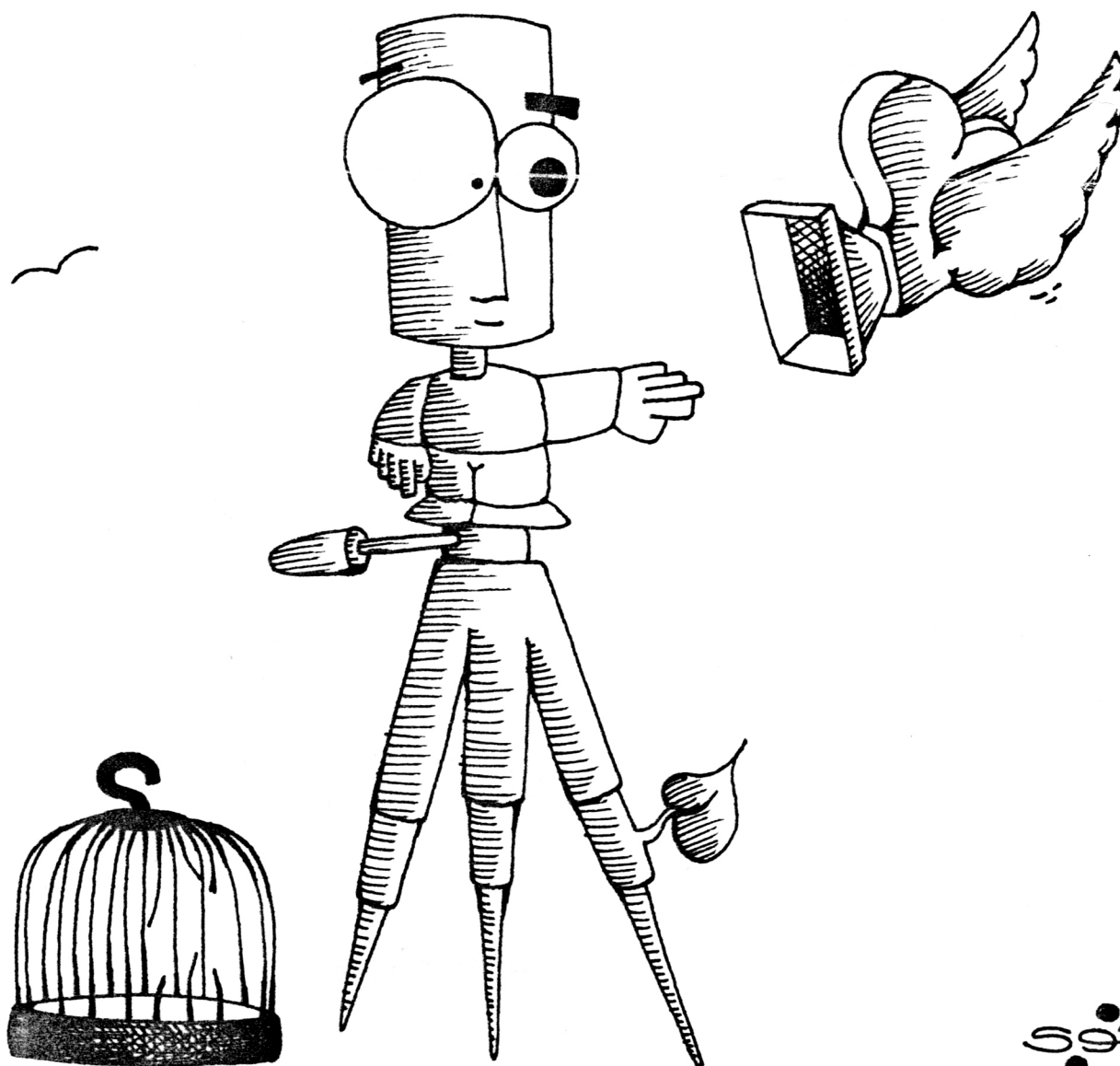
سینا

انجمن
سینمایی
جوانان
پسین



سال دوم نشریه داخلی ۷۸/۵/۴

۱۲



می‌گویند دو اصل مهم تولید در صنعت کیفیت و کمیت است و باز نوشته‌اند که این دو اصل مهم تولید در تمام موارد مقابل و در تضاد با یکدیگر در دو کفه ترازو حرکت کرده‌اند. یعنی هر جا کیفیت بالا باشد کمیت پایین می‌آید و برعکس. اما در تولید آثار فرهنگی و هنری چطور؟ تاریخ هنر به ما نشان می‌دهد در کشورهایی مانند شوروی سابق، چین، کره و... که در راستای سیاست‌های خود هنر را به اندازه تبلیغات پایین آورده و آن را وسیله‌ای برای تفهیم ایدئولوژی خود در یک خط تولید پیش برده‌اند، در جهت کیفیت هرگز موفق نبوده‌اند.

کشورهای آسیای میانه که بسیار از جهت فرهنگی به ما نزدیک هستند، نمونه‌های خوبی از این دست‌اند. بایک بررسی عمیق در سیاست‌گذاری تولید آثار هنری در این کشورها که مبتنی بر کمیت بوده است، می‌توان مقایسه بسیار جالبی را در مقابل کشورهایی که تولید آثار هنری خود را بر کیفیت استوار کرده‌اند، دنبال کرد. در کشورهایی که از نمونه سازان سینمای کوتاه در دنیا هستند مانند فرانسه، سوئد، آلمان، ایتالیا، هلند و... اصل بر تولید کمتر و کیفیت بیشتر گذاشته شده است. تکرار این مهم بسیار ضروری است که منظور نگارنده تولید آثار هنری است و نه برنامه‌های سطحی تلویزیونی و سینمای تجاری که در این صورت باید اعتراف کرد که در این کشورها نیز غوغایی از سینمای مبتدل و سطحی به پا است.

کوره راهی به سینمای آینده

آیا می‌توان آرزو کرد زمانی فرا برسد که انجمن سینمای جوانان ایران انقلابی در سینمای تجاری و بلبشوی کشور به وجود آورد؟ و یا خدای نکرده این انجمن محلی نباشد برای سیاه مشق‌های جوانانی که سربال‌سازهای آینده تلویزیون خواهند شد!

با توجه به نکات مثبت و غیرقابل انکاری که انجمن سینمای جوانان ایران دنبال می‌کند و ضرورت وجود چنین مکانی که امکانات فیلم سازی کوتاه را برای جوانان کشور فراهم آورده است، نکاتی هرچند کلی برای ارتقاء کیفیت در تولید فیلم‌های آینده پیشنهاد می‌گردد:

۱. اصل کم ارزش بودن موضوع فیلم (طرح) که درواقع می‌تواند به جای سینما در قالب‌های دیگری مانند داستان کوتاه، نمایشنامه رادیویی، تئاتر فیلم شده، موفق‌تر باشد.

۲. اصل توجه به مسائل پنهان سینمای هنری که همانا نشانه‌های ساختاری این هنر مشکل است.

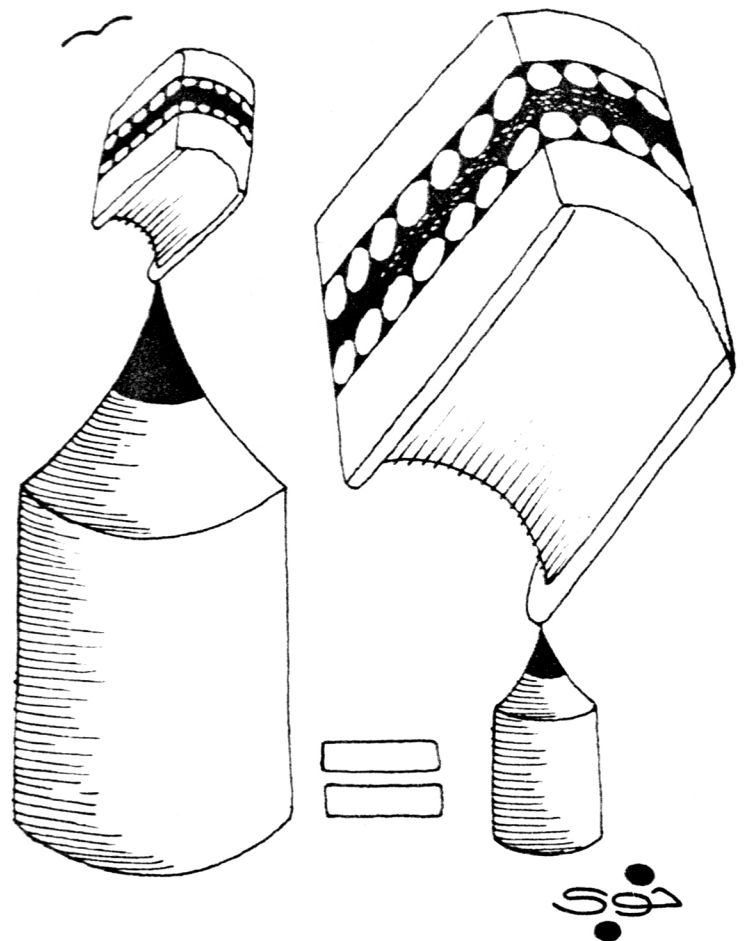
۳. آیا فیلمساز دارای تئوری خاصی از نظر فیلمسازی و ساختاری است؟

۴. آیا فیلمساز جوان ما می‌داند که فیلم او استوار بر میزانشن است یا تدوین؟

۵. آیا سینماگر مخاطبین خود را می‌شناسد و یا نه، تصویری کلی از انسان‌های سستی، مدرن و یا گاهی بی هویت از جامعه ایران دارد؟

۶. توجه مسئولین به اصول ساختاری سینمای کوتاه که به اجمال در زیر آورده می‌شود: فشردگی و ایجاز در بیان، اصل کامل بودن فیلم کوتاه، اصل ایجاد کنش، ریتم در زمانبندی پلان‌ها، موجز بودن عنوانبندی، حساسیت حرکت در کادر، ضرورت استفاده از فیلم رنگی و یا سیاه و سفید، توجه به ساختار متن.

ح - حساس



سینمای آینده یعنی کیفیت نه کمیت!

نامه سرگشاده به متولیان سینمای آینده

در سالی که گذشت سینمای فلسطین در روز دوشنبه هر هفته ساعت ۱۰ صبح پذیرای مشتاقان سینمای هنری بود و ظاهراً در این مدت بیش از ۲۰۰ فیلم کوتاه که از بین این تعداد ۱۵۰ فیلم کوتاه ایرانی و ۵۰ فیلم کوتاه خارجی، از کشورهای مختلف نمایش داده شده است.

راهی به ترکستان

با یک نگاه دقیق می‌توان حدس زد که متولیان سینمای آینده نه تنها به مفهوم سینمای هنری که نام اول سینمای آینده می‌باشد توجهی نداشته‌اند بلکه اصل را بر سیاست‌گذاری مبتنی بر تولید انبوه که هیچ وقت نتیجه‌ای جز کمیت به بار نیاورده است، گذاشته‌اند.

